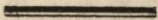

hogy még jobb ízű lészzen a' Hús a' Hamu-
ban lévő Só miatt. A' ki mellzére akar
küldeni füstöltt Húst, Melegbe, takarja bé
Hamuba', és semmi Kár nem esik benne.

A' fikeretlen Munka.

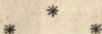
Zöld Fákat ültettem nagy Szorgalommal,
 Hogy Arnyékom légyen hív Károlyommal,
 Midön megjönn e' zöld Berekbe
 Miként ohajtottam Felnövéseket!
 Óh! mondám hogy láttam Elkéséseket
 Nem tsókolunk itt mi Rejtekbe'.

* * *

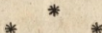
Körülplántáltam szép Virágbokrokkal,
 Saját Kezeimmal bántam azokkal
 Sem Szél sem Nap' Héve nem érte.
 De már talán akkor midön haza tér

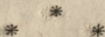
Hervadni fognak, vagy megvélzi a' Dér,
Hafzontalan ültetem ér'te.

Eggy Köntöst vartam, mint siettem vele!
Rózsa-fzínü Pántlikát vontam bele,
Mert ő a' Rózsa-fzint szerette
Elvontam Almomból, vartam úntalan
Óh! tám nem is léfz kéz vagy hafzontalan
Sok Éjjelim múlnak mellette.

Eljött az Órá, melyet óhajtottam,
Azonnal Levélfzinemhez futottam,
Hogy ott ül, azt véltem felöle.
Immár beboronga Arnyékfedele:
De mit fedezett be sűrű Levele?
Síralmam melly hangza belöle.

Itt ültem egész Nap, az Est' is itt ért,
 Itt vártam, itt firtam, de ő meg nem tért
 Egész Nap', sem késő Estvére.
 E' zöld Helyet én Örömnök míveltem,
 De Bánatnak termettem, 's Búra leltem
 A' Vígtság' Helyébe végtére.

Plántátskáim mentek Virágjaikba
 Most nem gyönyörködtem szép Szálaikba,
 Látván, hogy hijjába ültettem,
 Száradtak, 's a' Szélnek Játéki lettek
 Láttam mint vészett el Munkám mellett
 Láttam, 's keserűen nevettem.

Mi Hafznom van benne hogy Köntösöm kéz
 Elrejttem örökre Tanúja nem léz
 Hogy ennyire megtsaltt Reményem.
 Im' ez lett a' szorgos Varróné' Bére!
 Sírva emlékeztem Kezem' Mívére
 Sírattam fok álmatlan Éjjen.

Omoljatok Könnyek Patakkal elé
 A' gyászoló Hívségnek Sírja felé
 Azt véltem, hogy birok Szívével:
 De hánynak esküdte, hogy léfzen híve,
 A' mig mozog, és ver Melyébe' Szíve
 'S mindnyájunkat megtsalt Hitével.

P . . . r.

V A T Z O N,
 Marmarossi Gottlieb Antal' Betüivel 1794.

Handwritten musical score on aged paper, featuring multiple staves of music. The notation includes notes, rests, and clefs. The paper shows signs of wear, including a red mark in the top left corner and a circular library stamp from Szeged.

of x 20

bo